

O DRAKOLIDECH

Drakolidé jsou výsledkem nepřírozené tvárnosti, jejich existence je rouhání proti bohům a řádu světa. Patří k nejmocnějším a nejstrašlivějším z bytostí Asterionu. Jsou Kharovými nejschopnějšími pobočníky a veliteli jeho vojsk. Většina živých tvorů je nenávidí, najdou se ale také tací, kteří v nich vidí hříčky přírody a strádající bytosti, navěky ztracené zoufalce, odsouzené k věčné samotě, ze které je vysvobodí snad jen smrt. Zde vám přinášíme příběh drakočlověka, který se dokázal vymanit z Démonovy moci a přejít na stranu světla. Příběh Rيام, bílého drakočlověka.

Rيام Bílý

Mé bytí je dlouhé. Je delší, než kam sahá paměť většiny žijících tvorů Asterionu. Za svůj život jsem došel k mnohému poznání o podstatě světa. Zde je nejdůležitější z nich: Všichni drakolidé musí být zahubeni. Jejich stvořením uvolnil Démon zlo větší, než je on sám. Zlo, které nakonec pohltí i jeho samého. Teprve se smrtí posledního z drakolidů bude na Asterionu opět nastolena rovnováha, bez které se náš svět řítí do záhuby.

Za slavných časů arvedanského národa, v dobách, kdy ještě elfové žili daleko na severu v Zemi klidu, nic netušíce o Démonově hrozbě a první dvě z Devíti knížectví, ellionské a agrenské, byla ještě mladá, tehdy se v Aureanu, sídelním městě arvedanského císařství, narodil chlapec, jehož rodiče pojmenovali Rيام. Narodil se ve znamení draka. Marně si astrologové lámali hlavy nad ojedinělým postavením vesmírných těles při Rيامově zrození. Hvězdy mu slibovaly život plný hlubokého poznání, získaného však jen za cenu ztrát a velikého utrpení. Život, který bude zcela odlišný od životů ostatních smrtelníků. Jako potomek šlechtického rodu vyrůstal Rيام na císařském dvoře, kde se mu dostávalo toho nejlepšího vzdělání i bojového výcviku. Přes všechnu zdejší péči však nebyl šťastný, měl duši romantika, lákal jej širý svět. Toužil na vlastní oči spatřit vzdálené kraje a poznat cizí národy, o nichž slyšel vyprávět své učitele a zpívat bardy. Rád trávil o samotě dlouhé hodiny v palácových zahradách, kde naslouchal zpěvu ptáků a obdivoval umění zahradníků. Zde se jednoho letního odpoledne setkal se Zylem, synem ellionského knížete. Uzavřeli spolu pevné přátelství a na několik příštích šťastných let se z nich stala nerozlučná dvojice. Společně podnikli mnoho dobrodružných výprav a navštívili kraje daleko za hranicemi císařství. Byli hosty trpaslíků v Bílých horách, kde Rيام dostal darem od trpasličího krále za pomoc v boji lintirové válečné kladivo, známé jako Velekondoří spár. Poznávali krásy Zlatého lesa a moudrost jeho malého lidu. Nakonec také zavítali do Dračích skal, na území vznešených elfů. Tady Rيام poznal krásnou Nimrael. Vzniklo mezi nimi hluboké přátelství a Rيام se do elfky zamiloval. Uvědomoval si, že jeho láska je marná, neboť Nimrael patřila k nesmrtelným. Její osud byl spjat s prokletím lidu Modrého měsíce, jehož srdce jsou tak vzdálená a odlišná od srdcí všech ostatních národů Asterionu. Přesto byl Rيام šťastný a těšil se z každého okamžiku v Nimraelin přítomnosti. Díky ní poznal a pochopil podstatu mnoha jevů a věcí, poznal sebe sama. Zatímco Rيام jen vzkvétal, na Zyla padl stín a jeho mysl začaly stravovat žárlivost a zloba. Pozval Rيامa s Nimrael na vyjížďku mimo bezpečí Dračích skal. Nalil svým přátelům sladké víno s uspávacím a poté Nimrael unesl. Dílo zrady bylo dokonáno a Rيامův osud se začal naplňovat.

Rيام byl jedním z nejlepších stopařů své doby. Nedalo mu mnoho práce vystopovat a dostihnout prchajícího Zyla. Bývalí přátelé stanuli proti sobě na planině uprostřed Smutného hvozdu a přes všechny Nimraeliny prosby se spolu utkali v litém boji. Zaslupeni svou zlobou nezpozorovali, že nebe nad nimi potmělo. První, kdo si všiml přilétajícího černého draka, byla Nimrael. Tehdy naposledy stanuli Rيام se Zylem svorně bok po boku. Bojovali dlouho a statečně, nezabránili však skonu krásné Nimrael a nakonec i je samotné udolal smrtící dračí dech. Jejich údělem však nebyla smrt, byť by tomu tak bylo lépe.

Přeměna v drakočlověka je strašlivá. Je to proces neskutečné fyzické bolesti a netušené duševní trýzně. Khar učinil Riama desátým a posledním ze svých zvrácených výtvorů. Většina Arvedanů, ze kterých Démon učinil své drakolidi, pozbyla během přeměny poslední z dobrých vlastností, které ještě měli. Nová dračí složka získala nadvládu nad jejich lidskými osobnostmi. Stali se z nich draci nejen po fyzické stránce, drak se zrodil v jejich nitrech a ovládl jejich srdce a mysl. Dračí podoba u Kharových drakolidí je esencí absolutního zla. Riam je výjimkou. Snad proto, že vzdoroval své přeměně do posledního okamžiku, možná dílem jeho pevné vůle a nesmrtelné lásky k Nimrael se mu podařilo uchovat svou původní osobnost v rovnováze s novou dračí. Namísto dalšího krutého pobočnicka stvořil Démon dobrého drakočlověka. Volbou Riama učinil svůj největší omyl, jehož následky již mnohokrát pocítil. Zpočátku se Riam příliš neodlišoval od ostatních drakolidí a bojoval na straně Khara proti svým rodným. Dodnes nese na duši stín smutku z tohoto období. S přibývajícím časem si však začal stále více uvědomovat, že činy, které páchá, nevycházejí z jeho vlastní vůle. Vše vyvrcholilo roku 3447 před královským letopočtem, během prvního dobytí Aureanu skřetími vojsky. Při pohledu na hořící rodné město a jeho trpící obyvatele se Riamovi podařilo ovládnout nespoutaného draka v sobě. Vzepřel se Kharovi a jeho moci. Rozhodl se navždy skoncovat s tímto netvorem a pokusil se jej zahubit. V tom mu zabránil nejvěrnější z Démonových drakolidí, Lien Fialový. Riam a Lien spolu svedli souboj jak v lidské, tak v dračí podobě. Nikdo z nich z tohoto souboje nevyšel vítězně a rány, které během něj utrhli, oba bolestivě pocítí ují ještě v současnosti.

Riam Bílý stanul na straně Arvedanů a byl jim prospěšný jak v boji, tak svými zkušenostmi z dob, kdy sloužil Démonovi. Účastnil se bitev proti Kharovi a po jeho druhém skonu bojoval proti ostatním drakolidem, nyní vedených Zurkhenem Černým. Stál v pozadí mnoha důležitých událostí v historii Asterionu. Čas Arvedanů se však nezadržitelně chýlil ke svému konci. Padlo poslední z Devíti knížectví a kontinent byl rozerván na dva kusy. Drakolidé slavili vítězství a zároveň lačnili po pomstě na svém bývalém druhovi. Byl jim již dlouho trnem v oku a byl zodpovědný za mnohé z jejich nezdarů. Rozpoutali na něj štvanicí a Riam se musel skrývat na nejtemnějších místech. Nejraději by se se svými nepřáteli střetl v přímém, leč posledním boji. Věděl však, že ač je doba zlá, naděje stále žije a jeho úloha na Asterinou ještě neskončila. Naučil se tedy skrývat, svým nepřítelům podsouval informace o své smrti, zatímco nepoznáni chodil mezi svobodnými národy Asterionu a nenápadně jim pomáhal. Riam prošel snad všechna místa Asterionu, dlouho žil mezi vznešenými elfy v Dračích skalách, kde vzpomínal na Nimrael.

Jednoho rána se nad Tarou objevili dva bílí draci, pro mnohé symbol naděje, pro Kharovy generály znamení nové hrozby. Osud svedl dohromady Riama a Alwarina, čaroděje z Lendoru, který se vydal na jižní kontinent hledat naději pro lidstvo. Tito dva začali připravovat příchod lidí zpět na Taru. Žlutý pergamen byl potom vyvrcholem a jen nepatrným zlomkem jejich letitého a namáhavého úsilí.

Albireo, místo, kde jsem opět na chvíli pocítil, jak dobré je mít domov. Šťastné časy jsou však nenávratně pryč, tak jak tomu již bylo mnohokrát a ještě se tak mnohokrát stane. Má cesta jde opět dál...

V nedávné době našel v Albireu svůj domov a útočiště obchodník Riam. Jen velmi málo asterionských bytostí má ponětí, kým je ve skutečnosti tento marnivý a pohádkově bohatý obchodník. Usídlil se v přepychové vile ve Zlaté čtvrti. O jeho bohatství a podivných hostech, navštěvujících významného člena Zlatého kruhu snad ze všech koutů Asterionu, se mezi lidmi začaly vyprávět přímo neskutečné legendy. Riam si Město mramoru zvolil za své sídlo dílem kvůli příteli Alwarinovi, který zde založil svou Univerzitu magie, svou roli sehrála možná také architektura Města bílého mramoru, která se podobá starým arvedanským městům. Své sídlo mají v Albireu také Orlí poutníci, k jejichž organizaci Riam náleží a kterou již nejednou využil pro své vlastní účely. Pod rouškou identity obchodníka, Orlího poutníka, potulného

dobrodruha či v některém ze svých mnoha dalších rozmanitých převleků podniká občas dlouhé cesty, během nichž navštěvuje všechny končiny Tary. Mezi národy Asterionu je znám pod různými jmény. Trpaslíci mu říkají Bathrung, skřítci Ši-min, elfové z Červeného lesa B'diawa, mezi hevreny je znám jako Simestro. Bílý drakočlověk má také mnoho rozličných jmen mezi lidmi, ať na Taře či Lendoru. Na svých cestách sbírá důležité informace, setkává se s ostatními mocnostmi a všude podporuje boj proti drakolidem, jimž je úhlavním nepřítelem. Boj s nimi je hlavní náplní Riamova života, které podřizuje vše. Tento boj a život v neustálém ohrožení na něm zanechaly hluboké stopy. Ač si bílý drakočlověk váží života každé bytosti, musel se je naučit využívat a manipulovat s ostatními smrtelníky. Jen tak dokázal přežít do dnešních dnů a takto se mu podařilo zahubit čtyři ze svých úhlavních nepřátel. Krutou cenou za tyto úspěchy pak většinou byla smrt jeho nejlepších a nejvěrnějších přátel. Riam často těchto svých skutků lituje a propadá stavům hlubokého smutku. Tehdy by v něm jen těžko někdo hledal rozmařilého a veselého obchodníka ze Zlaté čtvrti.

Za nespočetné roky svého života poznal, jak lidé snadno zapomínají. Ve ztrátě vzpomínek na vlastní minulost se ukrývá veliké nebezpečí, které může přivést lidstvo až na pokraj zániku. Proto Riam napsal několik knih, jejichž prostřednictvím se snaží současné civilizaci přiblížit a navrátit vědomosti a moudrost dávných Arvedanů a ve kterých poukazuje na existenci zla a potřebu jednotného boje proti němu.

Po pádu Albirea a Svobodných měst přesídlil do Minkoru. Albireo se změnilo a on se zde již nadále nemohl cítit bezpečně. V Minkoru jej čekají nová posláná. Zdá se, že se toto město brzy stane dějištěm zajímavých událostí.

Riam je důležitou osobou pro národ horských elfů. Někteří z nich jej znají jako Poutníka, jiní mu říkají Stařec nebo Kmet. Bývá také posledním, s kým se horští elfové před smrtí setkávají, protože jim pomáhá v klidu odejít před Lamiusův soud. Riam představuje pro jinak roztroušené horské elfy kompas, který se snaží směřovat jejich myšlenky, aniž by je však hrubě ovlivňoval. Riam sám má vybráno několik horských elfů, které občas navštěvuje a pomocí vhodně zvolených rad je vede určitým směrem (např. se je snaží dostat na určité místo, aby se potkali a dali dohromady). Cílem bílého drakočlověka je sjednocení horských elfů a jestli se mu to podaří, budou již sami vědět, jak se bude jejich cesta ubírat dál. Je to však úkol vskutku nelehký.

Riam poznal nespoutanou moc v tělech a myslích drakolidí. Šíleného Drika, jehož nezvládal ani sám Khar. Brilantní a chladné mozky Kirbega a Zantura, příšerného Zurkhena, který si v mnohém nezdal se samotným Démonem. Uvědomuje si, že teprve až zemře poslední z drakolidí, bude Asterion spasen. Potom se i on opět setká s Nimrael...